

Скарб - Джерело

Написав Брат Вова
Четвер, 12 липня 2012, 01:07

Із ланцюжків орбіт колье планет
На шию Всесвіту поклав Творець ,
Людині в руки дав життя букет ,
Собі терновий полишив вінець.
У небі мерехтить краса світів,
Людиною уквітчана земля,
Він перейтися долом захотів,
У місто вїхати сів на осля.
Убили, зрадили вони царя:
- Варавву відпустити вам ? – Атож!
Затемнене і сонце, і зоря,
І серце зле отемнене також.
Знайшов у полі він перлинний скарб,
І, обернувшись у чудне дитя,
Не золота блискучого мільярд, -
Аби купити поле - дав життя .